

5

மருமகனுக்கு விருந்து

ஒரு ஊரிலே ஒரு குடும்பஸ்தர் இருந்தார். அவருக்கு ஆறு பெண் பிள்ளைகள்; ஒரே ஒரு ஆண்பிள்ளை.

மூத்த மகளை அயலூரிலே திருமணம் செய்துவைத்தார்; மருமகன் இந்த மாமனார் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்துபோவார்.

போகும் போதெல்லாம் சும்மா போகமாட்டார்; ஏதாவது பறித்துக் கொண்டுதான் போவார்.

பெண்பிள்ளைகளைக் கட்டிக்கொடுத்தே அந்தக்குடும்பம் நொடிந்துவிட்டது. இப்படி இருக்கும்போது குடும்பஸ்தரின் ஒரே மகனுக்கு ஏதோ ஒரு நோய் வந்துவிட்டது. எவ்வளவோ வைத்தியம் செய்தும் சுகம் வரவில்லை.

ஒருநாள் அந்த வீட்டுக்கு குறி சொல்லுபவன் ஒருவன் வந்தான்; உடுக்கடித்துப் பாடத் தொடங்கினான்; “இந்த வீட்டில இருக்கிற இளைய பிள்ளைக்கு காலம் சரியில்லை, ஏதோ செய்வினை சூனியம் ஏவியிருக்கு” என்று சொன்னான்.

“என்ன செய்ய வேணும்?” என வீட்டுக்காரர்கள் கேட்டார்கள்.

“எனக்கு காணிக்கை தந்தால் குணமாக்கி விடுவேன்” என்றான். கேட்டதைக் கொடுத்தார்கள்.

அதை வாங்கிக் கொண்டு

ஏதோ சூரணம் கொடுத்து “இதைத் தேனிலே குழைத்துச் சாப்பிடக் கொடுங்க, குணமாயிடும்” என்றான்.

அந்தக் குறிகாரன் அந்த அளவில் விடவில்லை; வேறொன்றையும் செய்யும்படி சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டான்.

குறிகாரன் கொடுத்த மருந்தால் மகனுக்கு உடல் நல்லபடி தேறிவிட்டது. அதனால் குறிகாரன் சொன்னபடியே செய்தார்கள். “இந்த வீட்டில் இருக்கிறவர்களின் பேர்களை எல்லாம் மாற்றி வைக்க வேண்டும்; அப்படிச் செய்தால் எதிரிகள் செய்யும் சூனியம் எதுவும் பலிக்காது” என்பதுதான் அவன் சொன்ன விடயம்.

எந்த வைத்தியராலும் மாற்ற முடியாத நோயை மாற்றித்தந்தவன் சொன்னதைக் கேட்காமல் விடமுடியுமா?

அந்தக் குடும்பஸ்தருக்கு ‘வாழைப்பழம்’ என்றும் அவருடைய மனைவிக்கு ‘பாயாசம்’ என்றும் வீட்டிலுள்ள மாட்டுக்கு ‘விருந்தாளி’ என்றும் நாய்க்கு ‘சுத்திவளை’ என்றும் குழந்தைக்கு ‘கயிறு’ என்றும் பேர்வைத்துக் கூப்பிடும்படி குறிகாரன் சொன்னபடியே பேர்வைத்து அப்படியே அவர்களைக் கூப்பிடவும் தொடங்கினார்கள். முதலில் ஒரு மாதிரியாக இருந்தாலும் போகப்போக அந்தப் பெயர்கள் நன்கு பழக்கத்துக்கு வந்துவிட்டன.

மாட்டை அவிழ்த்து விடு என்பதற்கு ‘விருந்தாளியை அவிழ்த்துவிடு’ என்றும் குழந்தையை தொட்டிலில்போடு என்பதற்கு ‘கயித்த தொட்டிலில் போடு’ என்றும் குடும்பத்தலைவர் வந்துவிட்டார் என்பதை ‘வாழைப்பழம் வந்தாச்சு’ என்றும் குடும்பஸ்தரின் மனைவி வயலுக்குப் போயிருக்கிறார் என்பதை ‘பாயாசம் வயலுக்குப் போயிருச்சு’ என்றும் கூறினார்கள். இந்தப் பழக்கம் எந்தத் தடுமாற்றமும் இல்லாமல் வந்துவிட்டது.

இப்படி இருக்கும்போது ஊரிலிருந்து மருமகன் வந்தார். அவருக்கு இந்த விசயம் பற்றித் தெரியாது.

அவர் வந்ததும் வீட்டுவாசலில் இருந்த மைத்துனன் “வாங்க மச்சான் சௌக்கியமா? அக்கா சுகந்தானே!” என்று விசாரித்துவிட்டு “உள்ளே போங்க... பாயாசம் இருக்கு போய்ச் சாப்பிடுங்க” என்றான்.

மருமகன் வீட்டுக்குள்ளே போனார். மாமியார் (பாயாசம்) “வாங்க மருமகனே சுகமா? வீட்டில் எல்லாரும் சுகம்தானே?” என்று குசலம் விசாரித்துவிட்டு, “உட்காருங்க, வாழைப்பழம் இப்ப வந்திடும் சாப்பிடலாம்” என்றாள்.

மருமகன் “என்னடா இது... வழமைக்கு மாறா இன்று விருந்துபசாரம் பலமா இருக்கும் போலிருக்கே” என்று நினைத்துக் கொண்டார். அவர் விருந்து பற்றிய கற்பனையில் இருக்கும்போது, மாமனார் வெளியிலிருந்து மாடும் கையுமாக வந்தார். வாசலில் இருந்த மகனைப் பார்த்து “தம்பி, விருந்தாளியைப் பிடிச்சுக் கட்டு” என்றார். அந்தநேரம் பார்த்து குழந்தையும் அழுதது. “என்ன பாத்துக்கொண்டு நிற்கிறாய் உடனே கயித்த எடேன்.”

“கயித்த எடுக்காம என்ன பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறாய்” என்று உள்ளேயிருந்த மனைவியைப் பார்த்துச் சத்தம்போட்டார். தனக்குப் பின்னால் வந்த நாயைப் பார்த்து “சுத்தி வளை” என்றார்.

இதையெல்லாம் கேட்டதும் மருமகனுக்கும் பதற்றம் தொற்றிவிட்டது. “என்னடா இது, முதல்ல பாயாசம் சாப்பிடு... வாழைப்பழம் வருது... இப்பிடி அப்பிடி என்றாங்க. இப்ப விருந்தாளியைப் பிடிச்சுக்கட்டு... கயித்த

எடு... சுத்திவளை பிடி என்கிறாங்களே... நாம அடிக்கடி வந்து அது இது என்று வாங்கிக்கொண்டு போறதுதான் காரணமோ... என்று யோசித்து, ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராய் பின் கதவு வழியே எடுத்தாரே ஓட்டம்.

மாமியாருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. ஏன் இப்படி மருமகன் பதறியடித்துக் கொண்டு ஓடவேணும் என்று நினைத்தபடி கணவனிடம்

வந்து, “இங்க பாருங்க, நம்ம மருமகன் வந்தார்... நீங்க வரட்டும் உட்காருங்க என்று சொன்னோம். உட்கார்ந்திருந்தார். நீங்க வந்ததும் உங்க சத்தத்தைக் கேட்டதும் கோபம் வந்ததோ என்னவோ பின்வாசல் வழியா போயிட்டார்” என்றாள்.

மருமகனின் கோபத்துக்குக் காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று யோசித்தார்கள்.

மாமியார்தான் கண்டுபிடித்தார் காரணத்தை,

“அவருக்கு சீதனமாக நாங்கள் உரல், சுளகு, அரிதட்டு எல்லாம் குடுத்தோம். உலக்கை செய்யக் குடுத்திருந்ததால் அப்ப அதைக் கொடுக்கமுடியல்ல. பின்னால் தாறதா சொல்லியிருந்தோம். இன்னும் குடுக்கல்ல, நீங்கள் போய் மருமகனைச் சமாதானப்படுத்தி கூட்டிவாங்க. நம்ம பெண் அவரோட வாழவேணும் போங்க...ஓடுங்க... இந்தப் பழைய உலக்கையைக் கொடுத்தெண்டாலும் அவரச் சமாதானப்படுத்தி கூட்டிவாங்க” என்று அவருடைய கையில் உலக்கையையும் எடுத்துக்கொடுத்து அனுப்பினார் மாமியார்.

மாமனார் கையில் உலக்கையுடன் “மருமகனே... மருமகனே...” என்று கூப்பிட்டபடியே மருமகனுக்குப் பின்னால் ஓடினார்.

மாமனாரின் குரலைக்கேட்டு மருமகன் திரும்பிப் பார்த்தார். “அடே... நிலமை இவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்துட்டுதா... நல்லவேளை தப்பினேன்” என்று மேலும் வேகமாக ஓடி ஊரிலே போய்த்தான் நின்றார்.

பாவம் மாமனார்! வயதானவர்! மருமகனைத் தொடர்ந்து அவரால் ஓட முடியவில்லை. “நாளைக்காவது இந்த உலக்கையை எடுத்துக்கொண்டுபோய் மருமகனிடம் குடுக்கவேண்டும்” என்று ஓடிய களைப்பில் சோர்ந்து தள்ளாடியே வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்.

- நாட்டார் கதை -

அரும்பதுங்கள்

சீதனம் - வரதட்சணை

சூரணம் - சித்த மருந்துகளில் ஒன்று

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் தமது பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டதற்கு காரணம் என்ன?
2. அந்தக் குடும்பத்துக்கு மருமகனால் ஏற்படும் தொல்லை யாது?
3. மருமகன் தப்பியோடுவதற்கான காரணம் யாது?
4. உழைக்கும் மக்கள் குடும்பங்களின் சீதனப்பொருள்கள் எவை?
5. இந்த நாட்டார் கதை எதனை உணர்த்த முயற்சிக்கின்றது?

இதுபோன்ற வேறு நாட்டார் கதைகளை உறவினர் வாயிலாகக் கேட்டறிந்து, எழுத்தாக்கம் செய்து வகுப்பறையில் சமர்ப்பிக்குக.

வினைச்சொல் I

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை, செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை

- இராமன் நடந்தான்.
- தம்பி பாட்டுப் பாடினான்.
- மரம் எரிந்தது.
- மரத்தை எரித்தேன்

இங்கு, முதல் வாக்கியத்தில் 'நடந்தான்' என்ற வினைச்சொல் செயப்படுபொருளை ஏற்காது வந்தது. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் 'பாடினான்' என்ற வினைச் சொல் செயப்படுபொருளை ஏற்று வந்தது. முதல் வாக்கியத்தில் எதை நடந்தான் என நாம் வினவ முடியாது. அவ்வாறு வினா எழுப்புவதும் பொருந்தமாக இல்லை. இவ்வாறு வா, இரு, ஓடு முதலான வினைகளும் வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருளை ஏற்பதில்லை. இவ்வாறு வாக்கியங்களில் செயப்படு பொருளை ஏற்காத வினைகளை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் என்பர். எதை 'பாடினான்' என்று வினாவினால் நம்மால் பாட்டு என்று விடை கூறமுடியும். இங்கு பாட்டு என்பது செயப்படுபொருளாகும். இவ்வாறு படி, பார், தேடு, எழுது முதலான வினைகளும் வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருளை ஏற்று வரும். அவ்வாறு செயப்படுபொருளை ஏற்று வரும் வினைகளை செயப்படுபொருள் குன்றா வினை என்பர்.

இதுபோல மூன்றாவது, நான்காவது வாக்கியங்களில் வரும் 'எரி' என்ற வினை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகவும் குன்றாத வினையாகவும் வந்துள்ளமையைக் காணலாம். அதாவது ஒரே வடிவம் இரண்டு வகை

வினைகளாகவும் இருக்கக் காணலாம். இது போல முறி, நனை, ஓடி முதலான வினைகள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளாகவும் குன்றாத வினைகளாகவும் வரக் காணலாம். இவ்வாறு செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளாகவும் குன்றாத வினைகளாகவும் வரும் வினைகளைப் பொது வினை என்பர்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினைகளுள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளையும் குன்றாத வினைகளையும், பொதுவினைகளையும் வேறுபடுத்துக.

அடி, அழு, கரை, கொல், தேய், சிரி, ஓடு, வளை, பாடு, எழுது, உண், வா, உழுது, படி, செல்

ஒலி வேறுபாடு

னகர, ணகர சொற்களும் பொருளும்

அன்னம் : சோறு, அன்னப்பறவை

அண்ணம் : மேல்வாய்

உன்னல் : நினைத்தல்

உண்ணல் : புசித்தல்

கனை : குதிரை கனைத்தல், செறிவு, நெருக்கம்

கண்ண : திரட்சி, அம்பு, காம்பு, கரும்பு

கான் : காடு, பூ, வாசனை, செறிவு

காண் : அழகு, காணுதல், தெளி, உணர்

துனி : அச்சம், கோபம், சினம், துன்பம்

துணி : ஒளி, கற்றை, ஆடை, துண்டம், தைரியம்

தின்மை	:	தீமை, சாவு
திண்மை	:	உறுதி, நிதானம், மெய்ம்மை
நானம்	:	முழுகுதல், குளித்தல்
நாணம்	:	வெட்கம்
கனம்	:	பளு, பெருமை
கணம்	:	கூட்டம், மிகநுட்பமான காலம்
பனை	:	தாலம், பனைமரம்
பணை	:	அரசமரம், கிளை, பிழை, பருமை
பினை	:	பிசைதல்
பிணை	:	கட்டு, ஆசை, பூமாலை, பெண்மான்

னகர, ணகர பேதம்

அணைத்து : வெற்றி பெற்ற வீரமைந்தனை தாயார் அணைத்துக் கொண்டார்.
அனைத்து : அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டைத் தனிநாயகம் அடிகளார் முன்னின்று நடாத்தினார்.

தொண்டு : மக்கள் தொண்டே மகேசன் சேவை.
தொன்று : கிராம மக்கள் சிறுதெய்வங்களைத் தொன்றுதொட்டு வழிபட்டு வருகின்றனர்.

தோண்டி : வயலிலிருந்து புதையலைத் தோண்டி எடுத்தனர்.
தோன்றி : கணேசன் மேடையில் தோன்றி நடித்தார்.

பின்வரும் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடு விளங்க வாக்கியங்கள் அமைக்கുക.

1. தினை, திணை
2. கானல், காணல்
3. வன்மை, வண்மை
4. சுனை, சுணை
5. ஆணி, ஆனி